

slovo

1/2020
Január

MESAČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

Verš cirkevného zboru na rok 2020

„Nebracajte sa k márnostiam, ktoré vám neosožia,
ani vás nezachránia, pretože sú márnosťou.“

1. Samuelova 12,21

INVENTÚRA DUŠE

■ MAGDALÉNA ŠEVČÍKOVÁ

Koniec roka, či prelom rokov je čas inventúr, hodnotení, uzávierok a iných podobných vecí. Cieľom je presne zhodnotiť príjmy, výdavky, spočítať, odpočítať, a tak sa postaviť zoči-voči faktom.

Po účtovaní ekonomického druhu sú veci jasné. Na ich základe sa dá povedať: rok bol úspešný, alebo neúspešný. Môžeme s touto logikou a týmto postupom hodnotiť aj život nášho ducha?

Mali sme 15 krstov a 25 pohrebov. Bol rok nášho zboru neúspešný? Prepadáme, ideme dolu vodou? Niektorí jednotlivci stratili viac svojich blízkych, nájdu sa aj takí, čo opakovane zlyhali v jednej, alebo viacerých oblastiach svojho života, nie jedni rodičia prežili viac neúspechov pri výchove ako pýchy na vlastné deti. Iste, je tu aj veľa tých, pre ktorých rok 2019 priniesol väčšinu, už na pohľad dobrých skutočností: narodenie nového člena rodiny, manželstvo, úspechy v práci, dobré výsledky detí v škole, atď. Môžeme povedať: jedni sú úspešní, bodka, a druhí neúspešní, bodka?

V nejakom ohľade by to nebolo nesprávne tvrdenie. Avšak, ako vždy, naša viera a náš Pán Ježiš nám dáva na svet, na nášho ducha a dianie okolo nás úplne inú optiku. Viera v Krista vždy bola a zostáva alternatívou k tomuto svetu. „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta“ - znie Ježišova známa

veta. Nie, viera a Duch Boží nám nedovoľuje dávať príliš zjednodušujúce odpovede. Pán vidí život očami svojej veľkorysej, ospravedlňujúcej a milost' garantujúcej spravodlivosti.

V čom je teda Božia alternatíva k svetským inventúram?

Kresťanská inventúra duše sa začína a riadi vďakou. „Za všetko ďakujte!“ - hovorí apoštol v prvom liste Tesalonickým. V liste Rímskym potvrdzuje: „Ale my vieme, že milujúcim Boha, povolánym podľa rady Božej, všetky veci slúžia na dobre.“

Kresťan, teda ty a ja sa díva na rok za sebou iba cez chvenie sa z výpočtov a matematicky jednoduchých odpovedí. Pristupuje na konci roka, k svojmu Tvorcovi a Spasiteľovi s vďakou a dobrorečením za všetkých 365 dní. Prináša ich Pánovi ako obeť, akoby svoj dar. Niekde som čítala fiktívny príbeh o tom ako sa istý mních chcel Bohu odvdáčiť a priniesť mu dar. Prinášal samé pekné a dobré veci svojho života - dá sa povedať - svoje najväčšie plusy. Pán Boh však z toho nebol vytešený, lebo vedel, že niečo chýba a tak mu povedal: „Daj mi svoj hriech! Teba nebude ťažiť a zhrýzať, ja si

MAGDALÉNA ŠEVČÍKOVÁ - KONCERT KOLIED (ČAKANOVCE, 26. 12. 2019)

s ním viem poradiť a tak budeme skutočne obaja tam, kde máme byť.“ Aj my by sme chceli Pánu Bohu priniesť 365 mínus x dní, aby zostali iba tie pekné, ktorými sa môžeme pochváliť. Ale on nás posmeľuje, aby sme mu predložili celý balík. Nemusíme sa chvieť hrôzou a hanbou. Prichádzame k milujúcemu Bohu, ktorý nás svojou milosťou a láskou sprevádzal celý rok. Tešil sa s nami, plakal s nami, hanbil sa s nami, v istých momentoch mu zrejme bolo z nás trápne, ale aj v tom bol s nami a volal nás k zmene. Je povzbudzujúce, ba priam spásnosné vedieť, že na Silvestra môžeme

predstúpiť pred Pána, v dôvere v Jeho milosť v Kristovi s dobrým aj zlým. Nič nemusíme zatajovať, kamuflovať. On nám cez Izaiáša kladie na srdce: „Neboj sa, veď ja som ťa vykúpil, môj si ty... tvoje meno som si vryl do dlaní.“ Je skvelé, že z tohto pohľadu nie je rok úspešný, či neúspešný, ale nado všetko, Boží a náš. Dostali sme ho, prežili sme ho. Víťazili sme, padali sme. Triumfovali, ale aj zbierali odrobinky svojej úbohosti. Ale nakoniec sme mocne víťazili „skrze toho, ktorý si nás zamiloval“.

Nehovorím, že pády sú správne a majú byť. Ale boli a priviedli nás

možno bližšie k Bohu, rozhodne hlbšie na kolená, než naše slávy. Je dobré, že Ježiš zničil moc hriechu, a že my sme to mohli v minulom roku, či na jeho konci naplno prežívať v slovách rozhrešenia, alebo aj v ľudských slovách odpustenia.

Nezastávam postoj, že nad minulosťou sa má plakať a zúfať si nad ňou. K zúfalstvu a nekonečnej lútosti nás Ježiš nevedie. Diabol je ten, čo donekonečna obviňuje, žaluje na nás a pripomína nám naše hriechy. Nebolo by správne zúfať, trápiť sa a utiahnuť sa kamsi do izolácie, veď Boh je bohatý v milosti a má ju pre všetkých.

Žiaľ, sú ľudia, ktorí sa umárajú vecami minulosti až natoľko, že si nevedia užívať s vďakou a pokojom súčasnosť, ba ani dúfať v budúcnosť. Určite sme všetci neraz vyslovili svoje KEBY...sme vtedy a vtedy niečo urobili inak. Je to pochopiteľné a ľudské, asi sa tomu nedá celkom vyhnúť, ale nesmie to trvať dlho. Minulosť nie je potrebné ani negovať a tváriť sa, že sa neudiala. Možno jej rozumieť ako dynamike rastu stromu. Ak sa pri raste stromu vyskytne prekážka, nie je to väčšinou jeho koniec. Začína prekážku „obchádzať“ korene dávajú výživu, smer kmeňa sa všelijako mení, až nakoniec obíde prekážku a ďalej rastie. Je na ňom vidieť, že čomusi čelil, ale to práve dalo jeho bytiu jedinečný tvar a odlišuje ho od ostatných. Vytvára to jeho špecifický príbeh.

Minulých 365 dní sa tiež podpísalo na našom tvarovaní. Jediná cesta

k tomu, aby to nebolo naše zničenie, ale napredovanie a jedinečné tvarovanie, je priniesť ich Bohu. Povedať: „Pozri, toto je to, čo mám. Ty si dal dar života, ja som s ním pracovala, raz lepšie, raz horšie. Niekedy som si bola vedomá svojej nedobrej manipulácie s časom, okolnosťami a ľuďmi, niekedy nie. Niektoré veci, čo si Ty Bože dal, či dopustil sa mi nesmierne páčili, niektoré mi nahnali strach, niektoré ma ranili, zarmútili, nevedela som sa s nimi vyrovnáť. Ale dnes som tu a vďačná. Nezabúdam a vnímam všetko ako dobrodenie, ktoré ma formovalo. Nič neskrývam. Prinášam dobré veci, ale aj tie, na ktoré nie som pyšná a je mi ich ľúto, respektíve sa za nich hanbím. Stojím na prahu roku nového a prosím o odpustenie, o novú stranu, o novú silu a nové veci. Veď ty si ich zaslúbil. Prosím o viac dôvery, viac poslušnosti, intenzívnejšie a pravidelnejšie hovorenie s Tebou. Teším sa na nové dni. Idem do nich s radosťou, bážňou, ale nadovšetko: s Tebou!“

A možno najkrajšie a najpresnejšie je to povedať s Dávidom a jeho 103. žalmom: Dobroreč, duša moja, Hospodinovi a celé moje vnútro Jeho svätému menu! Dobroreč, duša moja, Hospodinovi a nezabúdaj na žiadne Jeho dobrodenia! On odpúšťa ti všetky tvoje viny. On uzdravuje všetky tvoje choroby. Život ti vykupuje z hrobu, venčí ťa milosťou a milosrdenstvom. Život ti sýti dobrými vecami, mladosť tvoja sa obnovuje ako orol. Amen. ■

Takýto „pracovný názov“ témy sa mi zapáčil natoľko, že som vám ho uviedol aj sem, do vášho, nášho časopisu. Verím, že práve tieto tri slová vystihujú to, čo sa vám chystám napísať.

Uhádli ste? V tomto vydaní nášho časopisu by ste mali objaviť články so zameraním na inventúru našich životov, alebo čo nám predošlý rok priniesol. Preto ak ste správne hádali, tak ide aj o moju takú možno inventúru s výhľadom do budúcnosti. Je to ako spomienka na minulosť, predstavenie súčasnosti a načrtnutie budúcnosti.

Rád by som sa s Vami podelil o radosť z môjho života, aký mám a aký žijem. Som veľmi rád, že ma moji rodičia viedli k viere v Boha. Mnohí z vás ma často vída v kostole, alebo ste ma videli zúčastňovať sa rôznych aktivít mládeže. Nechcem, aby to vyznelo ako chválenkárstvo, ale to, kde som a ako som na tom teraz, je zásluha predovšetkým každého z vás, kto ma ovplyvnil v mojom živote. Kto ma posúval po ceste k Bohu. To je možno to, čo bolo včera, to je už za nami, a nie je sa možné vrátiť späť a zmeniť to.

Dnešok je ten aktuálny. Stále máme dnes, keď prežívame naše dni. Môj je momentálne naplnený Božím pokojom v mojej domácnosti, ktorú do tvára moja nová rodina, ktorú som si založil. Patrí do nej moja manželka

a už aj 5-mesačná Júlia. Určite vy, rodičia, dobre poznáte tú radosť. Hlavne keď je dieťa zdravé. Veď práve to je DAR BOŽÍ pre náš život. Som zaň veľmi vďačný. No dnešok je aj o menej radostných chvíľach. O obavách zo zajtrajška. Ako to, či svoj pracovný život mám ozaj s dostatkom Božej prítomnosti. Či cesta, ktorou som sa vydal, je správna. To vie len sám Pán Boh. Ale ja mu DNES verím, že i keď by sa malo stať čokoľvek, „On je vždy so mnou, nech pôjdem kamkoľvek.“

Čo viete o zajtrajšku? Ja akurát to, čo mám v telefóne (kalendári) naplánované, alebo aké hlásia počasie. To s počasím je všelijaké. Ale je to viac-menej pravdivé. No môj život zajtra? Budem rád, ak sa doň zobudím a nájdem v ňom Pána Boha zainteresovaného do všetkých mojich plánov. A ak sa tie plány zmenia, tak budem rád, ak ich bude meniť On, aby sa stále diala Jeho vôľa. Veď nemôžem vedieť, či sa už zajtra nestretnem s mojím Spasiteľom.

Chcem Vám v roku 2020 popriať, aby ste zajtrajšok videli ako nádherné opätovné stretnutie pri rozhovore so Stvoriteľom. Veď modlitbou sa dostávame práve do Jeho blízkosti. ■

REFORMAČNÉ BOHOSLUŽBY ALEBO SPOVEĎ TROCHU INAK

■ JAROSLAV PETRO

Máme za sebou veľké výročie reformácie a okružle roky, a tak sa znova z pamiatky reformácie stáva bežný pracovný deň, keď mnohí musia ísť do práce a na bohoslužby ostane čas niekedy večer. Sláva a sviatočnosť tohto dňa je už dávno preč.

Možno aj preto, že to pre naše generácie bolo ozaj veľmi dávno. Dnes už neprežívame takýto boj za pravdu evanjelia a nezdá sa nám, že je to až také dôležité. Preto sme sa v našom zbere v Obišovciach rozhodli urobiť niečo netradičné.

V podstate to začalo už oveľa skôr. Každoročne na mládežníckom tábore uzatvárame posledný večer evanjelizačnou témou, v ktorej je pozvanie k viere v Pána Ježiša Krista pre tých, ktorí takýto životný krok ešte neurobili. Mládežníci vždy po téme nachystajú osvetlený chodník s niekoľkými stanoviskami, kde si človek môže prečítať najprv nejaké pozvanie k Bohu a potom niekoľko biblických textov, ktorými nás Pán Boh pozýva k sebe. Potom nasledujú texty, ktoré nás obviňujú z hriechov, ďalšie hovoria o obeti Pána Ježiša Krista na kríži a pozývajú k pokániu, a ďalšie zasa hovoria človeku o veľkej Božej milosti, odpustení a následne prijatí hriešneho človeka. Vždy je to veľmi silný zážitok, kde si človek mnohé veci môže premyslieť, má množstvo času a nikto ho nikam neuháňa. Sa-

mozrejme, že vďaka osvetleniu a príjemnému prostrediu je to aj veľmi emotívny večer, ktorý dokáže pohnúť a zatriasť aj mladým človekom. Môže uvažovať nad svojím životom a hodnotami, ktoré má a za čím sa naháňa. Je to o to silnejšie, že na výlete sme celý týždeň spolu so spoločnými zážitkami a príjemnou atmosférou.

Vždy si po takomto požehnanom programe hovorím, že niečo také by mohli zažiť aj ľudia z nášho zboru. Ale napriek tomu, že som o tom už dlho uvažoval, nejako som nenašiel odvahu sa do toho pustiť. Pri nových veciach je vždy otázne, ako to ľudia príjmu.

Tento rok sa blížil 31. október, výročie reformácie, ale mal som pocit, že sa nejako sviatočne už ľudia necítia. A tak som poprosil mládežníkov v zbere, aby sme večer na reformačné bohoslužby pripravili takýto chodník ako súčasť Večere Pánovej s tým, že svedčá a osobné pokánie si urobí každý, kto prejde niekoľkými stanoviskami po takomto chodníku.

S radosťou v srdci a s vďakou voči Bohu musím povedať, že okrem káz-

ne, ktorú som si pripravil, celý program so svetelnou výzdobou a všetkými textami pripravila mládež. Bohoslužby začali večer o 18:00 mládežníckymi piesňami, modlitbami a čítanými textami. Potom nasledovalo slovo pred oltára, slová ustanovenia, modlitby a otázky súvisiace s Večerou Pánovou.

V kostole dostal každý osobný list, ktorý bol napísaný v zmysle Božieho slova, akoby sa Pán Boh osobne prichovával k človeku, a po jeho prečítaní sa postupne ľudia vybrali z kostola po osvetlených chodníkoch, aby prešli niekoľkými stanoviskami, kde boli na papieroch rôzne biblické citáty, ktoré mali viesť človeka k rozmyšľaniu nad vlastnými hriechmi a životom.

Bolo trochu chladno, ale chodníkom prešla aj naša staršia sestra s dvoma barlami a neľutovala to. Jedno stanovisko sme mali v zborovej miestnosti, druhé v altánku, tretie pri ohni a štvrté pred sakristiou pred vstupom do kostola. Tam si mohol každý v tichosti prečítať svedčné otázky. Keď

sa ľudia postupne vracali cez sakristiu do kostola, prichádzali priamo k oltáru na prijímanie Večere Pánovej. Tie prvé reakcie zneli: ...bolo to iné, keď som si sám čítal tie texty a rozmyšľal v tichu nad svojím životom.... Alebo: bolo to osobnejšie, veľmi sa ma to dotklo.... Niektorí sa neubránili dojatiu a slzám.

Bola to zmena, ktorá viedla človeka k tomu, aby sa sám nad sebou zamyslel, mal na to čas, priestor, vhodné prostredie, atmosféru, ale predovšetkým Božie slovo a pôsobenie Božieho Ducha.

Neznamená to, že keď najbližšie prídete do Obišovci na Večeru Pánovu, bude to tam vysvietené tak ako večer na reformáciu. Znova budeme mať Večeru Pánovu so svedčou tak, ako je to v chrámovej agende, ale občas niečo netradičné vie chytiť človeka za srdce a dotknúť sa ho.

Mládež urobila pre nás všetkých požehnanú službu. Som vďačný, že cez nich koná Boh a prináša nám všetkým požehnanie. ■

MÍLNIKY REFORMÁCIE: JANUÁR 1520 – 500 ROKOV: TOPIACI RÍM SA SLAMKY CHYTÁ

■ LUBOSLAV BEŇO

Rok 1520 (a aj ďalší) sa stal pre Luthera mimoriadne tvorivým obdobím. Písal tolko pojednaní, že ich tlačiar ani nestíhali vydávať.

Po viacerých diskusiách s rímskymi protivníkmi nadobúdala odvahu jasnejšie formulovať svoje postoje a vyjsť s nimi na verejnosť. Aj keď ho júlová porážka v Lipsku na chvíľu zabrzdila, nedal sa zmiatť ani hanobením svojho pôvodu a svojich rodičov, ktoré mu v liste poslal jeden z protivníkov. V januári 1520 napísal Spalatinovi, že mlčať by mohol iba vtedy, keby ho ihneď zbavili možnosti prednášať a učiť. Ale to bolo v kompetencii saskkej vlády, ktorá stála za nim. Vo februári sa otvorene priznal k uznávaniu Jana Husa († 1415), čo v Lipsku ešte celkom neprijímal. V liste doslova napísal: „Všetci sme husiti a ani o tom nevieme. Áno, aj Pavol a Augustín sú doslova – husiti.“ Tým dal jasne najavo, že pred Rímom si už neplánuje dávať servítku na ústa.

Pochopiteľne, ani v Ríme neboli spojovní s tým, že saský kacír stále slobodne šíri svoje myšlienky. Na popud Johanna Ecka, hlavného protivníka z lipskej dišputy, bolo 9. januára 1520 obnovené súdne konanie proti Lutherovi. Pápež Lev X. zvolal konzistorium (poradu kardinálov) a vymenoval tri komisie, ktoré pripravovali tvrdý postoj voči nemu. Pochopiteľne, najtvrdší postoj zaujímal práve Eck. Ten však so svojím konvenčným, tradičným prístupom k životu aj teológii nedokázal pochopiť celkom nové veci, ktoré s Lutherom v teológii prichádzali a nevedel správne reagovať. Niekoľkomesačné prípravy napokon vyvrcholili rozsudkom v júni 1520 a vydaním nenávistej pápežskej buly s hrozbou exkomunikácie. ■

INTERVIEW S BOHOM

■ Z INTERNETU

„Poď ďalej,“ povedal Boh.
„Tak ty by si so mnou chcel urobiť interview?“

„Ak máš čas?“ povedal som.

Boh sa usmial a odpovedal: „Môj čas je večnosť a preto je ho dosť na všetko. A na čo sa vlastne chceš spýtať?“

„Čo ťa na ľuďoch najviac prekvapuje?“

Boh odpovedal: „To, že ich nudí byť deťmi a tak sa ponáhľajú, aby dospeli a keď sú dospeli, zase túžia byť deťmi. Prekvapuje ma, že strácajú zdravie, aby zarobili peniaze, a potom utrácajú peniaze na to, aby si dali do poriadku svoje zdravie. Prekvapuje ma, že sa natoľko strachujú o svoju budúcnosť, že zabúdajú na prítomnosť, a tak vlastne nežijú ani pre prítomnosť, ani pre budúcnosť. Prekvapuje ma, že žijú, akoby nikdy nemali umrieť a že umierajú, akoby nikdy nežili.“

Boh ma vzal za ruku a chvíľu sme mlčali. Potom som sa spýtal: „Čo by si chcel ako rodič naučiť svoje deti?“

Boh sa usmial a odpovedal: „Chcem, aby poznali, že nemôžu nikoho donútiť, aby ich miloval. Môžu len dovoliť, aby ich druhí milovali. Chcem, aby poznali, že najcennejšie nie je to, čo v život majú, ale koho majú. Chcem, aby poznali, že nie je dobré porovnávať sa s druhými. Každý bude súdený sám za seba,

nie preto, že je lepší alebo horší ako iní. Chcem, aby poznali, že bohatý nie je ten, kto má najviac, ale ten, kto najmenej potrebuje. Chcem, aby poznali, že trvá len pár sekúnd spôsobiť ľuďom, ktorých milujeme hlboké rany, ale trvá veľa rokov, kým sa také rany zahoja. Chcem, aby sa naučili odpúšťať, odpúšťať skutkom. Chcem, aby vedeli, že sú ľudia, ktorí ich veľmi milujú, ale ktorí nevedia, ako svoje city vyjadriť. Chcem, aby vedeli, že za peniaze si môžu kúpiť všetko, okrem šťastia. Chcem, aby poznali, že vždy nestačí, aby im odpustili druhí, ale že oni sami musia odpúšťať.“

Chvíľu som sedel a tešil sa z Božej prítomnosti. Potom som Bohu poďakoval, že si na mňa urobil čas. Poďakoval som mu za všetko, čo pre mňa a moju rodinu robí.

A Boh odpovedal: „Kedykoľvek. Som tu dvadsaťštyri hodín denne. Len sa spýtaj a ja ti odpoviem.“

Ľudia zabudnú, čo ste povedali. Ľudia zabudnú, čo ste urobili, ale nikdy nezabudnú, ako sa vedľa vás cítili. ■

KOSTOLNÁ ETIKETA – DETI POČAS BOHOSLUŽIEB

■ ĽUBOSLAV BEŇO

Keď sme s mojou rodinou prišli do tohto cirkevného zboru, hneď na prvých, alebo druhých bohoslužbách sa v ofere v jednom z našich kostolov objavil lístok s nápisom: Malé deti do kostola nepatria.

Lístok mám dodnes ako pamiatku odložený. Istý kazateľ, keď sa mu ako hosťovi v kostole ospravedlňovali, pretože tam niektoré dieťa plakalo a rušilo kázeň, povedal: „Kostol, v ktorom nepočuť detský hlas, je mŕtvy kostol.“ Aj ja som presvedčený že deti rozhodne na služby Božie patria, čo sa dlhodobo snažíme vyjadriť aj tým, že v každú nedeľu ich pozývame dopredu k oltáru, aby tam prijali požehnanie.

Brat senior Hvožďara nedávno v Evanjelickom posli spomínal jeden cirkevný zbor zo svojho seniorátu, kde miestny farár na nástenku pred kostol vyvesil pozvánku pre mamičky s kočiarimi, aby počas kočikovania po námestí aspoň na 10 minút potichu aj s kočíkom navštívili bohoslužby a tak navykali dieťa na kostolné zvuky aj atmosféru. Takto niektorým záleží na tom, aby boli aj deti súčasťou spoločenstva.

Plač a rozpustilé správanie detí však môže zúčastnených skutočne vyrušovať. Preto musia rodičia, resp. tí, ktorí prišli s deťmi do kostola, múdro uvážiť, či ide len o zvedavú prechádzku pomedzi lavice alebo tichý detský

džavot, ktorý až taký rušivý nie je, ba naopak bohoslužby oživuje, alebo je už prekročená hranica a s dieťaťom je lepšie vyjsť von. Aby malé deti vydržali aspoň najnutnejší čas, myslím si, že je dobré vziať so sebou buď obrázkovú knihu, alebo omaľovánku s farbičkami. Dieťa, ktoré maľuje, má ruky zamestnané, no prežíva, čo sa deje okolo neho.

V niektorých, najmä moderných kostoloch majú pre deti vyhradený priestor za presklenou stenou a tam majú pripravené hračky. V miestnosti je reproduktor, aby rodičia mohli počuť všetko dôležité z kostola. Je však nevhodné, aby do takejto oddelenej miestnosti odchádzali iní ľudia z rôznych dôvodov.

Podľa učenia našej cirkvi deti do konfirmácie nepristupujú k sviatosti Večere Pánovej, ale nie je nič krajšie, ak k oltáru prichádza celá rodina s tým, že rodičia, resp. starší súrodenci prijímajú krv a telo Pánovo, pritom sú však menšie deti zároveň požehnané. ■

POSLEDNÉ DVE MESIACE UPLYNULÉHO ROKU

■ ĽUBOSLAV BEŇO

Ani predposledný mesiac roka sa nestal v našom spoločenstve obyčajným oddychom. Možno by sa niečo také aj pred adventom a Vianocami zišlo, ale v novembri už ustávajú práce na záhradách (navyše to bol veľmi upršaný mesiac), a tak je viac času aj na stretnutia a budovanie svojho duchovného života.

V spoločnosti patrí začiatok novembra spomienke na našich zosnulých, stred mesiaca sa stal príležitosťou pripomenúť si 30. výročie pádu socializmu, Slovensko zahalil smútok po nešťastnej, tragickej havárii autobusu pri Zlatých Moravciach, v kostoloch sme sa okrem toho všetkého pozastavili aj pri otázkach posledných vecí. To je téma posledných nediel cirkevného roku.

December sa zase obliekol do priprav a samotných osláv narodenia nášho Spasiteľa. Najprv advent s jeho nedeľami a príležitosťami nadýchnuť sa a pripraviť, potom už na Štedrý večer prelomiť adventný čas a vstúpiť do samotného vianočného obdobia.

Mimoriadne aktivity počas oboch mesiacov:

3.11. – pamiatka zosnulých vo všetkých kostoloch s pripomenutím si všetkých, ktorí nás počas posledného roka opustili. V Rankovciach sme tiež položili kvety na hroby tu pochovaných farárov.

6.11. – návšteva misijného tímu z USA na výučbe náboženstva na školách v Bačkovíku a Herľanoch.

8.11. – zasadanie zborového presbyterstva. Pozvanie prijal generálny dozorca našej cirkvi, Ing. Ján Brozman. Hovoril o tom, ako to vyzerá s financovaním cirkvi podľa nového zákona, predostrel nám aj model, ktorý už niekoľko rokov používajú v Obišovciach.

10.11. – seniorátne stretnutie presbyterov v Kysaku. Hostami boli bratia Slavomír Slávik a Ondrej Kolárovský, obaja z Evanjelizačného strediska. Ich služba bola zameraná na hodnoty a ciele cirkevného zboru, o komunikácii a predchádzaní konfliktom, o službe svojimi darmi a tiež o urovaní si života pred Bohom, druhými i sami so sebou.

14.-17.11. – konferencie rodinného spoločenstva v Tatranských Matliaroch. To je ďalšie dobré stretnutie, ktoré sa koná v našej cirkvi, tento rok sa jej z nášho zboru zúčastnili iba Hrehorovci.

17.11. – seniorátne stretnutie mládeže v Košiciach v kostole na Terasse organizačne opäť pripravili najmä naši mládežníci, ale so zapojením sa aj iných mládeží zo seniorátu. Na

REGIONÁLNE STRETNIUTIE ŽIEN (HERĽANY, 11. 10. 2019)

stretnutí bolo prítomných vyše 80 mladých ľudí.

24.11. – nedeľa večnosti, ako v našej cirkvi nazývame poslednú nedeľu cirkevného roka, znamenala pre nás aj volebný konvent s druhým kolom volieb biskupa Vých. dištriktu (prvé kolo sme mali 27.10., tam nik nezískal nadpolovičnú väčšinu hlasov). V druhom kole sme v našom zbore volili nasledovne: ses. Katarína Hudáková získala 53 hlasov, br. Peter Mihoč 70 hlasov.

24.11. – naši mládežníci pripravili v Boliarove ďalšie mládežnícke bohoslužby. Zabezpečili jednotlivé časti bohoslužieb, kazateľom bol Stanislav Kocka, farár z Košíc.

29.11.-1.12. – sústredenie konfirmandov v Gerlachove pri Poprade. Ďalšie zo sústredení s preopakovávaním si vedomostí z učebnice, budovaním spoločenstva, návštevou Štrbského plesa – to patrí v našom cirkevnom zbore k výchova našich konfirmandov. Spolu s nimi sa sústredenia zúčastnili aj vedúci dora-

stu.

Počas adventného času sa nám opäť podarilo v našom spoločenstve pripraviť 12 balíčkov pre deti z detských domovov. Srdečne ďakujeme všetkým, ktorí sa prihlásili a pripravili balíčok.

9.12. – predvianočné stretnutie redakcie Slova na večeri a bowlingu v Košiciach, prechádzke po vianočných trhoch a skvelom zážitku na ruskom kolese na Námestí osloboditeľov. Veľmi dobrý čas na utuženie vzťahov a plánovanie.

9.-12.12. – adventný modlitebný týždeň, počas ktorého nám opäť slúžili slovom ochotní bratia a sestry z nášho cirkevného zboru (D. Goduš, A. Korečková, M. Činčurová, H. Hlavatá), viacerí sa zapojili do modlitieb.

13.-14.12. – seniorátne stretnutie žien Košického seniorátu v Herľanoch sa konalo pod vedením našej sestry farárky. V téme Som žena – stvorená na obraz a s jasným poslaním od Boha sa približne 35 účastníckam prihovorili sestry Andrea Korečková

z Bačkovíka a Eva Oslíková z Modry.

15.12. – oferou z 3. adventnej nedele sme prispeli na zbierku pre rodiny v Prešove, ktoré ostali poškodené po výbuchu bytovky. Vyzbieralo sa krásnych 1.558,10 € (Bačkovík: 300,50, Čakanovce 370,-, Boliarov 572,20, Rankovce: 315,40). Srdečne všetkým, ktorí prispeli, ďakujeme. Kto by tak ešte chcel urobiť, môže priamo na číslo účtu zverejnené na webstránke cirkvi.

24.12. – Štedrý večer v našich kostoloch. Počas Štedrého večera máme pravidelne najviac naplnené miesta v kostoloch. Pri sviatočných bohoslužbách vystúpili aj naše besiedky. Na Štedrý večer oferu posielame predetskú onkológiu v Košiciach. Tentoraz sa vyzbieralo celkom 1.909,- € (z toho: Rankovce: 294,40 €, Bačkovík: 525,50 €; Boliarov: 609,10 €, Čakanovce: 480,- €). Každý rok vďaka Božej milosti vyzbierame viac (teraz o 155,- € viac než vlni). Srdečne všetkým, ktorí prispeli aj na takýto cieľ, ďakujeme.

26.12. – už celkovo piaty vianočný koncert kolied nám tentoraz v Čakanovciach pripravil náš spevokol s nacvičenými vianočnými piesňami, koledami. Do programu milo prispeli aj deti z besiedok s ich nacvičenými piesňami zo Štedrého večera. Sladkú odmenu pre účinkujúcich venovali manželka Kičinovci. Ďakujeme.

26.12. – poobede sa na fare ešte stretli naši mládežníci na svojom vianočnom večierku plnom dobrôt

a sladkostí.

27.12. – veľmi dobrým stretnutím medzi sviatkami bol tzv. team-building našich vedúcich dorastu aj mládeže v Herľanoch. Hostia Marianna Sláviková (ref. cirkev, Svinica) a Magdaléna Činčurová mali skvelé slovo, všetci vedúci prežili vynikajúci čas.

31.12. – posledný deň roka spolu sa asi 60 ochotných modlitebníkov zapojilo do modlitebnej reťaze v prosbách o požehnanie nášho cirkevného zboru v Novom Roku 2020. Vynikajúce! Mládežníci na fare, rodinkári zase v Bačkovíku na svojich stretnutiach pri Slove, piesňach a na modlitbách spoločne vstúpili do Nového roka.

Na fare počas novembra, keď sa len dalo, pokračovali práce na úprave dvora – hornej časti. S týmto pomáhajú žiaci aj pedagógovia z murárskej učňovky, ktorá má svoje pôsobisko v Rankovciach.

V nádeji vzkriesenia sme sa rozlúčili v Ďurďošiku s bratom Štefanom Fedorom, 81-ročným, a v Žirovciach s Jánom Zimermanom, 74-ročným. Pozostalým prajeme Boží pokoj pri spomienkach na svojich zosnulých a trpezlivú vieru s očakávaním naplnenia nádeje, ktorú nám pripravil svätý Pán Boh.

Spoločné áno si v Čakanovciach 23.11.2019 povedali Igor Mihalik a Erika Vojtková. Nech ich počas ich spoločného života sprevádza náš Pán Ježiš Kristus! Váš farár. ■

SÚSTREDENIE KONFIRMANDOV (GERLACHOV, 1. 12. 2019)

KONCERT KOLIED (ČAKANOVCE, 26. 12. 2019)

VYSTÚPENIE DETÍ NA ŠTEDRÝ VEČER (BOLJAROV, 24. 12. 2019)

ŠKOLENIE TÍMOV MLÁDEŽE A DORASTU (HERLANY, 27. 12. 2019)

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE

PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ

JANUÁR 2020

Ne		Služby Božie	09.00 Bačkovík 09.00 Čakanovce 10:30 Boliarov 10:30 Rankovce
		Večera Pánova	5. január 6. január 2. február
So	11. jan.	Večiereň	17:00 Ďurďošík 18:00 Trst'any
Ne	12. jan.	Večiereň	17:00 Herľany
Ne	26. jan.	Konvent filie	09:00 Čakanovce 10:30 Boliarov
Ne	2. feb.	Konvent filie	09:00 Bačkovík 10:30 Rankovce
So	8. feb.	Večiereň	17:00 Ďurďošík 18:00 Trst'any
Ne	16. feb.	Výročné presbyterstvo	16:00 Herľany
Ne	23. feb.	Výročný zborový konvent	10:00 Rankovce

DETSKÁ BESIEDKA

Bačkovík Sobota 10:00
Boliarov Piatok 17.30
Čakanovce Nedeľa 9:00
Rankovce Nedeľa 9:30

KONFIRMAČNÁ PRÍPRAVA

Rankovce Nedeľa 14:30

DORAST

Rankovce Nedeľa 15:30

MLÁDEŽ

Rankovce Sobota 18:00

RODINY

Bačkovík 2. a 4. sobota 19:00

SPEVOKOL

voľno

RÓMSKA MISIA RANKOVCE

Besiedka Štvrtok 17:30

Dorast Štvrtok 18:30

Bohoslužby posl. n. v mes. popoludní

BIBLICKÁ HODINA

Čakanovce Utorok 17:00

Bačkovík Utorok 18:15

Pozývame :: Večer pre manželské páry (Herľany, 14. 2. o 18.00 h.)

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Daniel Goduš, Lucia Godušová, Janette Peková, Milan Vojtko **Grafika:** František Korečko **Ročník:** XXIV. **Číslo:** 1 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45 **Mobil:** 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk **Obálka:** Rodinné spoločenstvo.